

Sammanställning “ skäl för avgörande”

Eftersom kammarrätten står “över” förvaltningsrätten, förvaltningsrätten “över” socialtjänsten, är det kammarrättens domar som är de avgörande, men alla 6 domarna är med.

Eftersom en domstol ska vara “saklig” kommer allt som är osakligt/ej konkret att utelämnas.

Kammarrätten, Stockholm, 7594-16, 2017-02-15, skäl för avgörande, sida 6-12

“Anna Svanbergs agerande att, som ensam vårdnadshavare för William, inte se till att representanter från vården, under den tiden William vårdades på sjukhuset i Eskilstuna, kunde få kontakt med henne, genom att vare sig komma till sjukhuset eller ringa dit och uppge kontaktuppgifter, utgör en allvarlig omsorgsbrist.”

Kommentar: Precis som min advokat skriver i överklagandet har jag ringt och uppgett telefonnummer. Dessutom befann sig barnets andra förälder/min sambo på sjukhuset i Eskilstuna tillsammans med barnet och hade mitt telefonnummer.

“Enligt kammarrätten har Anna Svanberg utsatt sitt barn för stora risker då hon agerat i strid med läkares bedömning och avvikit från förlossningsavdelningen på Danderyds sjukhus den 24 september 2016. Anna utsatte William för allvarlig fara då hon valde att lämna förlossningsavdelningen på Danderyds sjukhus trots att hans hjärtljud då var mycket dåliga.”

Kommentar: Det finns ingen medicinsk undersökning som visar varken på denna påstådda “risk” eller att mitt barns hjärtljud var dåliga. 48 timmar senare vid ankomst till Nyköpings lasarett var mitt barns hjärtljud normala, liksom även 4 dagar innan vid det då genomförda ultraljudet.

Förvaltningsrätten, Stockholm, 20984-16, 2016-11-16, skäl för avgörande, sida 5-7

“Förvaltningsrätten delar nämndens uppfattning att Anna Svanberg genom att inte vara hos William på sjukhuset har brustit i sin omsorg om William på ett sådant sätt att hans hälsa och utveckling utsatts för en påtaglig risk att skadas.”

Kommentar: Detta handlade om tre dagar efter förlossning då William låg på neonatal intensivvårdsavdelning i Eskilstuna. Williams pappa var med William på sjukhuset och jag kunde inte åka till neonatal på grund av influensa/feber.

“Hon brast även i sin omsorgsförmåga när hon meddelade det sjukhus där han mottog vård att hon motsatte sig den medicinska vård som han av läkare bedömts behöva.”

Kommentar: Detta är osant, och detta har kammarrätten även dementerat i 7594-16.

“Anna Svanberg har under utredningstiden inte visat att hon förmår att sätta Williams behov främst.”

Kommentar: Mitt barn var kidnappat under ‘utredningstiden’. Hur ska jag kunna sätta mitt barns behov främst när mitt barn är kidnappat?

Förvaltningsrätten, Stockholm, 20984-16 (omedelbart omhändertagande), 2016-10-10, skäl för avgörande, sida 3-5.

“Anna har en psykos.”

Kommentar: Jag har aldrig haft någon psykisk ohälsa och aldrig någonsin varit i kontakt med psykiatri och har aldrig träffat någon psykiater i egenskap av patient. Det finns därför ingen grund för att påstå något om psykisk ohälsa. Jag vill att det utreds vem påstår att jag haft/har psykisk ohälsa och har den personen kompetens för att säga det? Detta påstående påstår socialtjänsten komma från någon som heter Ulrika Johannesson som jag aldrig träffat och som jag inte vet vem det är.

Kammarrätten, Göteborg, 1398-20, 2020-04-21, skäl för avgörande, sida 3.

Finns inget konkret eller sakligt i denna dom.

Förvaltningsrätten, Göteborg, 608-20, 2020-02-28, skäl för avgörande, sida 5-8.

“Anna brast i den fysiska omvårdnaden av Leonore under de (sex) dagar hon vistades i hemmet”.

Kommentar. Detta har fejkats för att få ett skäl för sitt agerande. Vad det gäller detta påstående så har Leonore fått den bästa tänkbara fysiska omvårdnad under dessa sex dygn. Det finns bild/filmbevis på detta. Detta med fysiskt omvårdnad var inte heller något som påstods förrän flera timmar efter kidnappningen av Leonore ägt rum. I det läkarutlåtandet som har gjorts flera timmar efter kidnappningen finns inget anmärkningsvärt. Detta har fejkats för att få ett skäl för sitt agerande.

Förvaltningsrätten, Göteborg, 608-20, 2020-01-23 (omedelbart omhändertagande), skäl för avgörande, sida 4-5.

Finns inget konkret eller sakligt i denna dom.

Sammanfattning

De brister i omsorgen som påstås i domarna är varken sanna eller inga omsorgsbrister utifrån det som enligt LVU-lagen kan räknas som omsorgsbrister.

I flera av domarna skrivs det att jag sätter mitt intresse före mitt barns - en slutsats som dras utifrån lögnerna. Det är inte sant, vad som däremot är sant är att de som gör detta mot mig och mina barn sätter sitt intresse av att skada mig framför mina barns intresse.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

LVU är en skyddslagstiftning för barn och vad som är bäst för den unga ska vara avgörande. Ett tvångsomhändertagande utgör dock en ingripande åtgärd som inte får vidtas utan tungt vägande skäl.

Frågan i målet är om det på grund av brister i Anna Svanbergs omsorgsförmåga finns en påtaglig risk för att Williams hälsa eller

utvecklig skadas och om behövlig vård kan ges på frivillig väg (1-2 §§ LVU).

Brister i omsorgen

Det som har lagts Anna Svanberg till last som omsorgsbrister i förvaltningsrätten är: att hon inte kom till Eskilstuna sjukhus dit William flyttades omedelbart efter hans födelse, att hon inte har tagit några övriga kontakter med William frånsett den gången då han var fyra dagar gammal och vistades på Danderyds sjukhus, då hon åkte dit för att amma honom, att hon genom meddelanden till sjukhuset där William vårdades har motsatt sig den medicinska vård som han av läkare har bedömts behöva och att hon under utredningstiden inte visat att hon förmår sätta Williams behov främst.

När det gäller det faktum att Anna Svanberg inte tagit några övriga kontakter med William, efter den gången hon besökte honom på Danderyds sjukhus vid fyra dagars ålder, framgår det av utredningen att det var vid den tidpunkten som beslutet om omedelbart omhändertagande fattades samt att det då också fattades någon form av beslut om umgängesbegränsning för Anna Svanberg. Anna Svanberg har anfört att hon endast har försökt efterfölja de beslut som hade fattats. Kammarrätten anser därför att Anna Svanbergs agerande i detta sammanhang inte kan läggas henne till last som en omsorgsbrist.

Frågan är därefter om Anna Svanberg genom fax-meddelanden till sjukhuset i Eskilstuna kan anses ha motsatt sig den vård som William har ansetts vara i behov av. Nämnden har uppgett att den har fått information direkt från sjukhuset om att Anna Svanberg motsatt sig vård via två fax-meddelanden. Anna Svanberg har i kammarrätten gett in de fax-meddelanden som hon menar har skickats till sjukhuset. Av dessa fax-meddelanden framgår inte att hon har motsatt sig vård. I stället framgår att

Denna umgängesbegränsning fanns inget lagstöd för.

hon efterfrågat annan smärtlindring för William än morfin och att hon inte ville att William skulle flyttas till Danderyds sjukhus, utan i stället till Karolinska sjukhuset eller bli kvar på sjukhuset i Eskilstuna. Kammarrätten, som inte ifrågasätter de handlingar som Anna Svanberg har lämnat in, anser att det därmed inte är visat att hon har motsatt sig vård. Någon omsorgsbrist på grund av att Anna Svanberg skulle ha motsatt sig vård av William kan därmed inte anses föreligga.

Denna påstådda omsorgsbrist använder förvaltningsrätten under skäl för avgörande 2016-11-17.

Den sista frågan som kammarrätten har att ta ställning till är om Anna Svanberg ändå uppvisar sådana omsorgsbrister som innebär att Williams hälsa och utveckling utsatts för en påtaglig risk att skadas på grund av att hon inte förmår sätta Williams behov främst.

Det var ingen omsorgsbrist att lämna sjukhuset efter det inte var dags än och fostret mådde bra. Det var heller ingen omsorgsbrist att lämna sjukhuset eftersom barnet inte var fött och LVU-lagen gäller inte för ofödda barn.

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande. Anna Svanberg kom till förlossningsavdelningen på Danderyds sjukhus den 24 september 2016. Vid fosterövervakning registrerades ett avvikande resultat. Anna Svanberg valde att själv koppla bort registreringen för att hon tyckte att den spände för mycket, trots att hon fick information om att fosterövervakning behövdes för att säkerställa barnets mående. Efter någon timme valde Anna Svanberg att lämna sjukhuset. Personalen gjorde flera försök att komma i kontakt med henne men lyckades inte. Kontakt togs med psykiatrin varefter socialjouren kontaktades. Det beslutades att ett mobilt team skulle åka hem till Anna Svanberg för att få henne att komma tillbaka till sjukhuset med ambulans. På den adress som hon hade uppgivit fanns det dock ingen boende med Anna Svanbergs namn.

Anna Svanberg har i efterhand uppgett att hon lämnade sjukhuset för att hon inte fått adekvat vård.

William föddes senare på sjukhuset i Nyköping den 26 september 2016 och var då i behov av vård. Dagen efter förlossningen flyttades han till sjukhuset i Eskilstuna. Överenskommelsen var att Anna Svanberg och barnets pappa

skulle åka efter med egen bil. När föräldrarna inte kom fram i beräknad tid till sjukhuset tog personalen på sjukhuset i Eskilstuna, som inte hade några kontaktuppgifter till Williams föräldrar, kontakt med en socialsekreterare. Nämnda socialsekreterare försökte ringa till Anna Svanberg och skrev sms till henne och underrättade henne om att sjukhuset undrade var de har tagit vägen. Anna Svanberg valde då att svara på sms:en men att inte svara i telefonen. Det framgår av sms:en att Anna Svanberg inte förstod varför det fanns en oro eller varför representanter från vården eller socialnämnden ville ha kontakt med henne. Anna Svanberg valde att inte komma till sjukhuset där William befann sig. Så småningom infann sig dock Williams pappa på sjukhuset. Som skäl för att hon inte kom dit utan tyckte att det var tillräckligt att Williams pappa åkte dit har Anna Svanberg i efterhand anført att hon inte ville att hon och William skulle vara på olika avdelningar, att hon ändå inte kunde amma William eftersom han sondmatades, att hon hade feber och därför ändå inte fick vara på neonatalavdelningen samt att de hade djur hemma att ta hand om. I det sammanhanget noterar kammarrätten att Anna Svanberg vid den tidpunkten var Williams enda vårdnadshavare. Såvitt framgår av utredningen är det fortfarande endast Anna Svanberg som är vårdnadshavare för William.

När William var färdigvårdad på sjukhuset i Eskilstuna fördes han till Danderyds sjukhus. Anna Svanberg besökte sjukhuset den 30 september 2016 och presenterade sig för personalen som anhörig. När socialjouren kom till sjukhuset avvek Anna Svanberg.

Olika representanter från vården har vid flera tillfällen försökt få kontakt med Anna Svanberg. Många av dessa försök har misslyckats bl.a. på grund av att de kontaktuppgifter som Anna Svanberg har lämnat inte har varit korrekta. Nämndens utredare, som har haft kontakt med Anna Svanberg via telefon och sms, har vid flera tillfällen försökt förmå Anna Svanberg att träffa dem personligen men har inte lyckats. Anna Svanberg var inte

närvarande vid den muntliga förhandlingen i förvaltningsrätten. Inte heller vid förhandlingen i kammarrätten närvarade Anna Svanberg personligen.

Anna Svanberg har förklarat sitt undvikande agerande i förhållande till vården och aktuella myndigheter med att hon känt sig djupt kränkt av nämndens agerande och att hon inte vill bli indragen i något som inte angår henne.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Det finns ingen undersökning som visar på denna risk. Som sagts ovan var det ingen omsorgsbrist att lämna sjukhuset.

Enligt kammarrätten har Anna Svanberg utsatt sitt barn för stora **risker** då hon agerat i strid med läkares bedömning och avvikit från förlossningsavdelningen på Danderyds sjukhus den 24 september 2016. Att sjukhuset valt att ta kontakt med psykiatri och socialjour samt bedömt att ett mobilt team behövt återföra henne till sjukhuset, ger starkt stöd för hur allvarligt personalen såg på hennes beteende och riskerna för barnet. Vad Anna Svanberg har framfört medför inte att det finns anledning att ifrågasätta personalens bedömningar. Anna Svanbergs uppgifter om att hon lämnat sjukhuset för att hon inte fått adekvat vård motsägs av sjukhusets anteckningar.

Enligt 5 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453), SoL, ska socialnämnden verka för att barn och unga växer upp under trygga och goda förhållanden. Enligt 11 kap. 1 § SoL är socialnämnden skyldig att omedelbart inleda en utredning om nämnden får kännedom om något som kan föranleda en åtgärd av nämnden. William är ett spädbarn och är således helt beroende av sin omgivning. Av utredningen i målet framgår att en orosanmälan gjordes av socialjouren med anledning av de olika händelserna kring Williams födelse och att beslut fattades om att en utredning skulle inledas. Oavsett om Anna Svanberg har framfört synpunkter via e-post och skrivelser, kan kammarrätten konstatera att det fortfarande finns en rad frågetecken kring hennes livssituation och omsorgsförmåga som nämnden inte har kunnat

Denna omsorgsbrist finns inte eftersom jag ringde till Eskilstuna sjukhus och uppgav kontaktuppgifter. Barnets pappa befann sig dessutom på Eskilstuna sjukhuset under hela vårdtiden och hade kontakt med representanter från vården och de kunde fått mina kontaktuppgifter av barnets pappa. Kammarrätten drar en slutsats av denna påstådda omsorgsbrist (Anna förmår inte sätta sitt barns behov främst), vilken i sin tur med är felaktig.

utreda eftersom Anna Svanberg har undvikit att medverka. Hon har därmed inte låtit sin föräldraförmåga utredas närmare, trots att hon måste vara medveten om att William sannolikt inte får träffa henne förrän nämnden har haft möjlighet att utreda denna. **Anna Svanbergs agerande att, som ensam vårdnadshavare för William, inte se till att representanter från vården, under den tiden William vårdades på sjukhuset i Eskilstuna, kunde få kontakt med henne, genom att vare sig komma till sjukhuset eller ringa dit och uppges kontaktuppgifter, utgör en allvarlig omsorgsbrist.** Kammarrätten anser därmed att Anna Svanbergs agerande i situationer där hennes ovilja till kontakter med socialnämnden eller sjukvården ställs mot Williams behov av att få träffa och knyta an till sin mor visar att hon inte förmår att sätta Williams behov främst och att detta utgör en sådan omsorgsbrist som avses i 2 § LVU. Vad Anna Svanberg har anfört i kammarrätten gällande missuppfattningar kring hennes person och fel som skett i målets inledningskede, föranleder inte kammarrätten att göra någon annan bedömning.

Påtaglig risk för skada

Nästa fråga är om Anna Svanbergs omsorgsbrister utgör en påtaglig risk för att skada Williams hälsa eller utveckling. När det gäller rekvisitet ”påtaglig risk för skada” uttalas bl.a. följande i förarbetena till LVU. För ett ingripande med stöd av lagen måste det krävas att det inte är fråga om en obetydlig, oklar eller avlägsen risk för den unge utan om en klar och konkret risk för skada på den unges hälsa eller utveckling. Det ska gå att konstatera att risken för skada har en sådan inverkan på barnets hälsa eller utveckling att barnet har ett tydligt vårdbehov. Det får inte vara fråga om något subjektivt antagande om att barnet löper risk att skadas. Det måste alltså finnas konkreta omständigheter som talar för att risk för skada föreligger. I uttrycket ”påtaglig risk för skada” ligger att det inte kan vara fråga om någon ringa risk för skada. Därmed måste det ställas högra krav på nämndens utredning när det gäller att visa att detta rekvisit är uppfyllt (prop. 1989/90:28 s. 62, 63 och 107). I rättsfallet HFD 2011 not. 101 uttalas dock

att det trots kravet på konkretion är fråga om en bedömning av en risk för skada som ännu inte har inträffat. Det fordras alltså att ett antagande görs om en framtida sannolikhet. Det innebär att ju yngre barnet är desto svårare kan det vara underbygga antagandet med tillräckligt konkreta omständigheter. Den utredning som förebringas inför domstolen måste likväl, även när det är fråga om ett mycket litet barn, grundas på antaganden som bl.a. så långt möjligt innefattar och bygger på relevanta observationer av föräldrarna och barnet.

Av utredningen i målet framgår att William omhändertogs när han var fyra dagar gammal. Han har under sin livstid vistats i sjukhusmiljö och därefter tillsammans med sin pappa. Han mår i dag bra. Anna Svanberg har i princip inte träffat William sedan han föddes. Anna Svanberg är för närvarande ensam vårdnadshavare för William.

Williams låga ålder och omständigheterna i målet i övrigt gör att det i och för sig är svårt att påvisa konkreta skadeverkningar. Enligt kammarrätten är det dock just Williams låga ålder i kombination med **Anna Svanbergs**

Mitt ofödda barns hjärtljud var inte dåliga och det finns ingen medicinsk undersökning som visar det. 48 timmar senare när jag anlände till sjukhuset var det "normala" enligt journal. Med andra ord finns inte heller denna påstådda omsorgsbrist. Utifrån denna påstådda omsorgsbrist drar kammarrätten slutsatsen att "Anna förmår inte sätta sitt barns behov främst."

oförmåga att sätta Williams behov främst som kammarrätten menar är så allvarligt. Hon utsatte t.ex. William för allvarlig fara då hon valde att lämna förlossningsavdelningen på Danderyds sjukhus trots att hans hjärtljud då var mycket dåliga. Kammarrätten anser att det finns skäl att anta att Anna Svanberg även i framtiden kommer att sätta sina egna intressen före Williams och att det därför föreligger sådana konkreta omständigheter i målet som innebär att Anna Svanbergs omsorgsbrister får anses påtagligt riskera att skada Williams hälsa och utveckling.

Frivillighet

Anna Svanberg har tydligt klargjort att hon bestrider att de omsorgsbrister som lagts henne till last föreligger. Hon har också varit tydlig med att hon motsätter sig den behövliga vården i dess nuvarande form. Det står därmed klart att vården inte kan säkerställas på frivillig väg.

Samtliga förutsättningar för att bereda William vård med stöd av 1 och 2 §§ LVU är därmed uppfyllda. Anna Svanbergs överklagande ska således avslås.

Ersättning till offentligt biträde

Martin Beskow

Martin Beskow har begärt ersättning för 39 timmars arbete. Av den arbetsredogörelse som han lämnat in till kammarrätten saknas uppgift om tidsåtgången för majoriteten av åtgärderna som vidtagits i målet (se 20 § rättshjälpsförordningen [1997:404]). Utifrån de uppgifter som lämnats i kostnadsräkningen och med hänsyn till uppdragets art och omfattning anser kammarrätten att Martin Beskow är skäligen tillgodosedd med ersättning motsvarande 33 timmars arbete.

Fredrik Mattson

Fredrik Mattson har begärt ersättning för 9,8 timmars arbete. I det redovisade arbetet ingår genomgång av förvaltningsrättens dom och arbete avseende ett omplaceringsbeslut. Det arbetet kan inte ersättas hos kammarrätten (RÅ85 2:48). Med hänsyn till detta anser kammarrätten att det är skäligt med ersättning för 8,5 timmars arbete.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Eva Östman Johansson kammarrättsråd ordförande	Mona Aldestam kammarrättsråd referent	Anders Lagerwall tf. assessor
--	---	----------------------------------

I avgörandet har även nämndemännen Bo Arkelsten och Carina Sjölund deltagit.

Charlotte Ljungblad
kammarrättsfiskal
föredragande

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 1 § andra stycket LVU ska den som är under 18 år beredas vård om någon av de situationer som anges i 2 eller 3 § föreligger och det kan antas att behövlig vård inte kan ges den unge med samtycke av den eller dem som har vårdnaden om honom eller henne och, när den unge har fyllt 15 år, av honom eller henne själv.

Enligt 2 § LVU ska vård beslutas om det på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet finns en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas.

Under uttrycket "brister i omsorgen" faller situationer då barnet utsätts för vanvård. Det kan vara fråga om att den materiella omsorgen om barnet brister allvarligt så att barnets hälsa äventyras eller att tillsynen eftersätts så att barnet inte får det skydd som är nödvändigt med hänsyn till hans eller hennes ålder. Hit hör också fall då föräldrarna inte medverkar till att barnet

får nödvändig medicinsk behandling. Även fall av psykisk och känslomässig försummelse faller under uttrycket "brister i omsorgen". Med detta avses fall där barnets känslomässiga eller psykiska behov allvarligt eftersätts, vilket i sin tur kan bero på missbruk eller psykisk störning hos någon av föräldrarna. Brister i omsorgen föreligger om barnets behov av känslomässig trygghet och stimulans allvarligt eftersätts (prop. 1989/90:28 s. 65 och 107 f.).

Vidare anges i förarbetena (a. prop. s. 57 f.) att en lag som reglerar möjligheterna att i vissa fall skydda barn mot t.ex. deras föräldrar måste ha sin utgångspunkt i det förhållandet att barn är sårbarare än vuxna och att barn inte på samma sätt som vuxna kan föra sin talan. Mindre barn är mer utlämnade till omgivningens vilja och förmåga att förstå deras uttryckssätt. Ju mindre barnet är desto känsligare är det för förhållanden i omgivningen och desto större är dess beroendeställning gentemot föräldrarna. Tidsfaktorn är också en viktig aspekt. Såväl den kroppsliga som den psykiska utvecklingen sker oerhört snabbt under barnets tidiga år. Det gäller både positiva och negativa förlopp. Så kan t.ex. ett spädbarn med diarrésjukdom avlida inom några timmar om inte tillräckligt med vätska tillförs. Känslomässig undernäring kan hos spädbarn leda till allvarlig depression med åtföljande viktninskning, kontaktvägran och allmän motorisk tillbakagång. Det behövs mot denna bakgrund en betydande observans från socialtjänstens sida när det gäller de små barnens situation. Det förhållandet att de vuxna i familjen inte alltid är medvetna om de skadliga följderna av sitt handlande får inte innebära att barnets rätt till skydd och vård åsidosätts.

LVU är en skyddslagstiftning för barnets bästa och det är barnets skyddsintresse och behov som är det centrala för om vård ska ges med stöd av denna lag.

William är cirka en och en halv månad gammal. Morgonen efter det att han föddes så flyttades han till ett annat sjukhus för vård. Anna Svanberg kom aldrig till det sjukhus som han flyttades till. När han var fyra dagar gammal besökte Anna Svanberg honom på sjukhuset där han mottog vård men hon lämnade sjukhuset samma dag när socialjouren försökte få kontakt med henne. Hon har inte tagit några övriga kontakter med William och hon är ensam vårdnadshavare.

Detta är ingen omsorgs-
brist enligt LVU-lagen.

Denna påstådda
omsorgsbrist finns
och den har även
kammarrätten
dementerat 2017-02-15.

Förvaltningsrätten delar nämndens uppfattning att Anna Svanberg genom att inte vara hos William på sjukhuset har brustit i sin omsorg om William på ett sådant sätt att hans hälsa och utveckling utsatts för en påtaglig risk att skadas. Hon brast även i sin omsorgsförmåga när hon meddelade det sjukhus där han mottog vård att hon motsatte sig den medicinska vård som han av läkare bedömts behöva. Ett spädbarn har ett omfattande behov av omsorg, både praktisk och känslomässig. Såsom nämnden har redogjort för så behöver ett nyfött barn möjlighet att knyta an till en stabil omsorgsperson som finns kvar och förmår att sätta barnets behov av stabilitet, trygghet, närhet, vägledning och skydd främst. Anna Svanberg har under utrednings-tiden inte visat att hon förmår att sätta Williams behov främst.

Frågan är därefter om den behövliga vården kan ges med stöd av Anna Svanbergs samtycke. Enligt nämndens vårdplan ska William placeras i familjehem. Anna Svanberg har inte samtyckt till detta. Den behövliga vården av William kan därmed inte säkerställas på annat sätt än med stöd av LVU. Nämndens ansökan ska därför bifallas och beslutet om vård ska gälla omedelbart.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i bilaga (DV 3109 A).

Allan Johansson

Rådman

Nämndemännen Kerstin Arvidsson, Lars Herling och Yvonne Riddervik har också deltagit i avgörandet.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser

Enligt 1 § andra stycket LVU ska den som är under 18 år beredas vård enligt denna lag, om någon av de situationer som anges i 2 eller 3 § föreligger och det kan antas att behövlig vård inte kan ges den unge med samtycke av den eller dem som har vårdnaden om honom eller henne och, när den unge har fyllt 15 år, av honom eller henne själv.

Av 2 § LVU framgår att vård ska beslutas om det på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet finns en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas.

Enligt 6 § första stycket LVU får socialnämnden besluta att den som är under 20 år ska omhändertas om det är sannolikt att den unge behöver beredas vård med stöd av denna lag, och rättens beslut om vård inte kan avvaktas med hänsyn till risken för den unges hälsa eller utveckling eller att den fortsatta utredningen allvarligt kan försvåras eller vidare åtgärder hindras.

Utredningen i målet

I nämndens utredning anges bl.a. följande. Det har framkommit att Anna Svanberg och Williams far först uppsökte förlossningsmottagningen på Danderyds sjukhus men sedan lämnade sjukhuset. Läkare misstänkte att Anna Svanberg hade en psykos och kontaktade psykiatri men någon bedömning kunde inte göras eftersom Anna Svanberg hade avvikit från sjukhuset. William föddes på Nyköpings lasarett med allvarlig syrebrist och hade behov av vård. Han fördes till Eskilstuna lasarett med sjuktransport

Psykisk ohälsa är ännu en av de påstådda omsorgsbristerna som inte finns. Detta som står här är rent påhitt och det påstås att en läkare som heter Ulrika Johannesson som jag aldrig har träffat har påstått detta. Ulrika nekar även till detta. Jag har aldrig haft någon kontakt med psykiatri eller besökt någon psykiatri i egenskap av patient (har däremot arbetat inom psykiatri).

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM

BESLUT

Sida 4
20984-16

den 27 september 2016. Anna Svanberg samt Williams far och mormor skulle åka med egen bil till lasarettet. Fadern kom till Eskilstuna lasarett men inte Anna Svanberg och mormodern. Enligt uppgift från vården är Anna Svanberg i behov av vård efter förlossningen och är således inte färdigvårdad. Enligt personal på Eskilstuna lasarett har Williams far haft svårt för att svara på frågor. Anna Svanberg ringde lasarettet och meddelade att hon ville ha tidig hemgång, att hon inte ville ha eftervård samt att hon inte tänkte komma till lasarettet. Den 28 september 2016 skickade Anna Svanberg fax till Eskilstuna lasarett med rättelser kring journaler samt angav att hon inte ville att William skulle flyttas till Danderyds sjukhus. Den

Jag frågade om William kunde flyttas till Karolinska 29 september 2016 transporterades William till Danderyds sjukhus för vård. Fadern kom dit men Anna Svanberg har inte kunnat nås. Personalen på Danderyds sjukhus bedömde att fadern inte kunde ta hand om William utan

Har inte uttryckt mig på det sättet men har sagt till socialtjänsten att det inte finns någon anledning till att socialtjänsten ska komma på hembesök. stöd från tredje person. Den 30 september 2016 meddelade Anna Svanberg socialtjänsten att hon inte skulle besöka socialtjänsten samt att hon inte heller skulle öppna om socialtjänsten kom på hembesök. Samma dag kom Anna Svanberg till sjukhuset för att amma men försvann när socialjournen försökte tala med henne. Vid senare telefonsamtal med socialjournen uppgav Anna Svanberg att hon inte varit på Danderyds sjukhus samt att hon befin-

Har inte sagt att jag inte varit på Danderyds sjukhus. ner sig utomlands. Williams far uppgav till socialjournen att Anna Svanbergs beteende har förändrats och att han är mycket orolig för hennes psykiska mående. Vid tidpunkten för beslutet om ett omedelbart omhändertagande så

Detta har inte Williams pappa sagt. befann sig William på sjukhuset tillsammans med fadern som för närvarande inte är vårdnadshavare. Anna Svanberg svarade inte i telefon och hade via telefonsvarare den 30 september samt den 3 oktober 2106 meddelat

MAK åkte hem till mig efter att socialtjänsten pratat engiven adress i Solna för att göra en bedömning av Anna Svanbergs psykiska massa lögner om mig. socialtjänsten att hon flyttat utomlands. MobilaAkutKarolinska besökte an- hälsa men lägenheten var mörk och tyst och ingen gav sig tillkänna.

Socialtjänsten anger i sin bedömning följande. William är i stort behov av omsorg vilket Anna Svanberg i dagsläget inte har kunnat ge honom. Hon

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM****BESLUT**

har inte varit närvarande under Williams sjukhusvistelse och har därmed
Måste alla föräldrar i Sverige inte visat att hon kan tillgodose hans behov av omsorg. Fadern har i sjuk-
visa socialtjänst att de inte visat att hon kan tillgodose hans behov av omsorg. Fadern har i sjuk-
kan ta hand om sitt husmiljö visat att han är i behov av stöd i sin omsorg om William. Han är i
nyfödda barn? Alla dagsläget inte vårdnadshavare men Anna Svanberg liksom han själv uppger
normala människor da han är far till William. Fadern har hela tiden varit närvarande på sjuk-
kan ta hand om sitt nyfödda barn och det finns ingen huset och på så sätt delaktig i vården av William.
anledning att anta att jag inte kan det.

Förvaltningsrättens bedömning

Mot bakgrund av det som hittills framkommit i målet anser förvaltnings-
rätten att det är sannolikt att William behöver beredas vård med stöd av
1 och 2 §§ LVU. Rättens beslut om vård kan inte avvaktas med hänsyn till
risken för hans hälsa och utveckling. Därmed finns det grund för det
omedelbara omhändertagandet och det underställda beslutet ska därför
fastställas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Detta avgörande kan överklagas. Information om hur man överklagar finns i
bilaga 1 (DV 3109A).

Per Eskilsson

Rådman

SKÄLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Socialnämnden får besluta att den som är under 20 år omedelbart ska omhändertas, om det är sannolikt att den unge behöver beredas vård med stöd av lagen, och rättens beslut om vård inte kan avvaktas med hänsyn till risken för den unges hälsa eller utveckling eller till att den fortsatta utredningen allvarligt kan försvåras eller vidare åtgärder hindras (6 § LVU).

Inget konkret.

Vård enligt LVU ska beslutas för den som är under 18 år om det på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet finns en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas och det kan antas att behövlig vård inte kan ges den unge med samtycke av den eller dem som har vårdnaden om honom eller henne och, när den unge har fyllt 15 år, av honom eller henne själv (1 § andra stycket och 2 § LVU).

Av vad som hittills har kommit fram i målet, särskilt med beaktande av att Leonore är ett spädbarn som för sin överlevnad är helt beroende av att hon får behövlig vård och omsorg från sin omgivning, framstår det för

närvarande som sannolikt att hon behöver beredas vård med stöd av 2 § LVU. Bedömningen görs vidare, att rättens beslut om vård inte kan avvaktas med hänsyn till risken för hennes hälsa och utveckling. Beslutet att omedelbart omhänderta Leonore ska därför fastställas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (FR-01)

Maria Jolfors Detert
Rådman

Föredragande i målet har varit föredragande juristen Måns Axné.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten finner att Anna Svanbergs agerande under graviditeten, födseln och den efterföljande tiden i hemmet ingett en stark oro över Anna Svanbergs föräldraförmåga. Det är naturligt att socialtjänsten då vill säkerställa att Leonore får en god omsorg. Anna Svanbergs agerande efter omhändertagandet har enligt kammarrätten förstärkt oron. Istället för att ge socialtjänsten en möjlighet att bedöma hennes omsorgsförmåga har hon, trots flera erbjudanden, valt att inte delta i något umgänge med sin dotter och i praktiken helt undvikit allt samarbete. Därigenom får det anses stå klart att Anna Svanberg sätter sina egna behov före Leonores. Enligt kammarrättens bedömning ger utredningen i målet därmed stöd för att Anna Svanberg brister i omsorgen om Leonore på ett sådant sätt så att det föreligger en påtaglig risk för att hennes hälsa och utveckling riskerar att skadas. Eftersom hon inte samarbetar med socialtjänsten finns det inte heller förutsättningar för insatser på frivillig grund. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Niclas Falkendal

Lennart Berglund
referent

Elin Nilsson

/Philip Aspholm

Nämndemännen Jonas Hellsten samt Peter Sandberg har deltagit i avgörandet.

SKÄLEN FÖR FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Rättslig reglering

Den som är under 18 år ska beredas vård om någon av de situationer som anges i 2 eller 3 § föreligger och det kan antas att behövlig vård inte kan ges den unge med samtycke av den eller dem som bar vårdnaden om honom eller henne och, när den unge har fyllt 15 år, av honom eller henne själv. Vid beslut enligt LVU ska vad som är bäst för den unge vara avgörande (1 § andra och femte stycket LVU).

Vård ska beslutas om det på grund av fysisk eller psykisk misshandel, otillbörligt utnyttjande, brister i omsorgen eller något annat förhållande i hemmet finns en påtaglig risk för att den unges hälsa eller utveckling skadas (2 § LVU).

Rekvisitet "brister i omsorgen" innefattar situationer där barnet utsätts för vanvård genom att den materiella omsorgen så allvarligt brister att barnets hälsa äventyras, tillsynen eftersätts så att barnet inte får det skydd som denne behöver i förhållande till sin ålder, eller att psykisk och känslomässig försummelse föreligger (prop. 1989/90:28 s. 65).

Förvaltningsrättens bedömning

Frågan i målet är om det på grund av brister i omsorgen finns en påtaglig risk för att Leonores hälsa och utveckling skadas och att det därigenom finns förutsättningar att bereda Leonore vård enligt 1 § andra stycket och 2 § LVU.

Av nämndens utredning framgår att Anna Svanberg födde Leonore hemma hos sin mamma. När ambulans kom till hemmet ville Anna Svanberg först inte följa med eftersom hon ansåg att hon mådde bra. Efter att hon fått information om att hon och Leonore behövde undersökas följde hon dock med ambulansen. På sjukhuset ville hon först inte genomgå en undersökning av de bristningar som uppstått vid förlossningen. Anna Svanberg ville efter vissa kontroller och vila åka hem men fick information att hon fick göra det tidigast efter sex timmar på sjukhuset och om undersökningar av Leonore visade att allt var bra med barnet. Planeringen gjordes att Anna Svanberg skulle bli uppringd för att se hur familjens mående var och för att boka ett återbesök hos vården några dagar senare. Vårdpersonal ringde Anna Svanberg vid upprepade tillfällen dagen efter förlossningen utan svar. När personal fick tag på Anna Svanberg dagen därpå ville hon inte boka tid för uppföljning eftersom hon skulle resa till Norge. Anna Svanberg gavs information om att det är viktigt att en uppföljande undersökning görs inom några dagar från det att barnet fötts. När socialtjänsten efter orosanmälan försökte nå Anna Svanberg fick de inget svar på de olika telefonnummer som Anna Svanberg lämnat. Anna Svanberg har uppgett att hon genomfört

Detta stämmer inte. Det handlade om ett PKU-prov enbart eftersom ett PKU-prov inte kan göras före barnet är 48 timmar. Jag valde dock att inte resa till sjukhuset efter 48 timmar då jag ville vila efter förlossningen och tyckte att provet kunde vänta några dagar eller en vecka.

flera ultraljud men har endast kommit in med handlingar som visar att hon har varit på ett rutinultraljud i september 2019. Hon har inte skrivit in sig på

Detta stämmer inte. Jag har gått på privat mödravård och jag uppmanades inte av vårdpersonal skriva in mig på mödravård i samband med ultraljud och det står inte heller på ultraljudssvaret, tvärtom står på på ultraljudssvaret: Ingen ytterligare uppföljning krävs.

någon mödravårdscentral trots att hon uppmanats att göra det av vårdpersonal i samband med att hon genomförde ultraljud. Även om kontroller under graviditeten och undersökningar efter förlossningen är frivilliga bedömer förvaltningsrätten att dessa är av mycket viktiga för att kontrollera och följa upp både Anna Svanbergs och barnets hälsa. Förvaltningsrätten ifrågasätter inte att Anna Svanberg och hennes mamma har vissa kunskaper inom vård och hälsa men anser att det finns ett behov av att utomstående ges möjlighet att kontrollera hur graviditeten fortlöper och Leonores hälsotillstånd efter förlossningen. Det är därför allvarligt att Anna Svanberg inte skrivit in sig på mödravårdscentral, att hon inte har velat följa med till sjukhuset efter förlossningen och att hon inte velat komma in till sjukhuset för undersökning av Leonore några dagar efter förlossningen. Trots att Anna Svanberg kände sig yr var hon mån om att få lämna sjukhuset så snart det varit möjligt. Såväl vårdpersonal som socialtjänst har även haft svårigheter att komma i kontakt Anna Svanberg efter förlossningen. Anna Svanberg har genom sitt agerande satt sina egna behov före Leonores. Hon har uppvisat en bristande förståelse för behovet av uppföljning och de risker som hon utsatt sitt barn för. Hon har inte heller visat en insikt i vårdpersonalens och socialtjänstens oro för Leonore.

Jag mådde bra och jag vet inte vem som påstår att jag var yr.

Nu kommer detta igen med "sätta sina egna behov före Leonores" vilket är en osaklig slutsats som dras från ovanstående osanna påstående.

När Leonore undersöktes i samband med det omedelbara omhändertagandet var hon inte rengjord ordentligt, röd och irriterad på flera platser på kroppen samt torr i huden. Hennes navel hade inte heller blivit skött ordentligt. Hon hade även gått ner i vikt sedan födseln. Detta tyder på att det har funnits brister i den fysiska omvårdnaden av Leonore under den tid hon vistades i hemmet. Förvaltningsrätten bedömer utifrån vad som har kommit fram i utredningen och under den muntliga förhandlingen att Anna Svanberg brister i omsorgen av Leonore.

Denna "oro" från vårdpersonal/socialtjänst är inte "sann", ej heller befogad. Varför ska jag "visa" insikt för deras oro när jag vet att inte finns någon grund för denna oro.

När det gäller brister i en fysiska omvårdnaden så är detta ett påhitt. När socialtjänsten bryter sig in i mitt hem och kidnappar Leonore finns det inget påstående om fysisk omvårdnad. Detta är fejkat efter kidnappningen, för att få ett skäl för sitt agerande.

Leonore är ett spädbarn som för sin överlevnad är helt beroende av en vuxen persons omsorg. Utifrån bristerna i omsorgen av henne finns det en påtaglig risk att hennes hälsa och utveckling skadas. Leonore är därför i behov av vård utanför hemmet.

Anna Svanberg har vid flera tillfällen erbjudits placering tillsammans med Leonore på ett utredningshem för att möjliggöra en utredning av hennes omsorgsförmåga. Anna Svanberg har tackat nej till en sådan placering. Hon har vidare uppgett att hon inte är i behov av något stöd eller insatser från socialtjänsten och har inte visat någon vilja till samarbete. Förvaltningsrätten bedömer därför att det i nuläget saknas möjligheter att säkerställa den nödvändiga vården genom frivillig vård. Vården måste därmed i varje fall inledningsvis ges med stöd av LVU. Nämndens ansökan om vård med stöd av 2 § LVU ska därför bifallas. Förvaltningsrättens dom gäller omedelbart i denna del.

Ersättning till offentligt biträde

Ett offentligt biträde har rätt till skälig ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. Ersättningen för arbetet ska bestämmas med utgångspunkt i den tidsåtgång som är rimlig med hänsyn till uppdragets art och omfattning och med tillämpning av den timkostnadsnorm som regeringen fastställer (5 § lagen [1996:1620] om offentligt biträde och 27 § rättshjälpslagen [1996:1619]).

Jennie Wennermark har begärt ersättning med 374 kr för utskrift av handlingar. Denna kostnad ryms inom vad som kan anses utgöra allmänna kontorskostnader och omfattas därmed inte av timkostnadsnormen. Hon har därför inte rätt till särskild ersättning för den kostnaden såsom ett utlägg (jfr Högsta förvaltningsdomstolens dom den 20 december 2019 i mål 1406-19). Jennie Wennermark beviljas i övrigt ersättning i enlighet med sitt yrkande.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 1 (FR-01)

Maria Jolfors Detert

Rådman

I avgörandet har även nämndemännen Gerd Johansson, Merry Johansson och Markus Maunula deltagit.

Föredragande i målet har varit föredragande juristen Tom Smedberg.